

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

**Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl**

Lublin, dnia 21 kwietnia 2008 r.
za p.o.

RLU-410-4/05/EW

Decyzja RLU Nr 13/08

Na podstawie art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) i stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), a także § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po rozpatrzeniu odwołań stron przeciwko, którym prowadzone było postępowanie administracyjne, a to Narodowego Funduszu Zdrowia z siedzibą w Warszawie i Pani L. S.-K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamssoft z siedzibą w K.

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów-

uchyla się w całości zaskarżoną Decyzję RLU Nr 28/2007 z dnia 06 lipca 2007 r. wydaną w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawie RLU – 410-4/05/EW.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Decyzją RLU Nr 28/2007 z dnia 06 lipca 2007 r. w sprawie RLU – 410- 4/05/EW stwierdził, że :

I.

Na podstawie art. 105 par. 1 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art.

80 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz.1217) i stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), a także § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Klif Sp. z o.o. z L. przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia z siedzibą w Warszawie, Konsorcjum Kamssoft-SPIN z siedzibą w K. i Pani L. S.-K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamssoft z siedzibą w K.,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów-umarza się jako bezprzedmiotowe postępowanie antymonopolowe wszczęte przeciwko Konsorcjum Kamssoft-SPIN z siedzibą w K. pod zarzutem zawarcia porozumienia z Narodowym Funduszem Zdrowia z siedzibą w Warszawie i Panią L. S.-K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamssoft z siedzibą w K.

II.

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) na podstawie art. 9 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 wskazanej wyżej ustawy oraz w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), a także § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Klif Sp. z o.o. z L. przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia z siedzibą w Warszawie, Konsorcjum Kamssoft-SPIN z siedzibą w K. i Pani L. S.-K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamssoft z siedzibą w K.,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów-

uznaje się za ograniczającą i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy wskazanej wyżej, praktykę polegającą na zawarciu porozumienia przez Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ) i Panią L. S. – K. działającą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamssoft (Kamssoft) na krajowym rynku programów komputerowych działających w NFZ (KS-SIKCH, KS-SWD i KS-SWD2), a służących rejestracji i monitorowaniu oraz rozliczaniu świadczeń zdrowotnych wykonywanych przez świadczeniodawców w ramach zawartych z NFZ kontraktów **polegającego na** bezpłatnym udostępnieniu świadczeniodawcom obok programu KS-SWD, jednostanowiskowej wersji programu KS-SWD2, którego autorem jest firma Kamssoft, a którego możliwości techniczne wykraczają poza funkcje niezbędne do rozliczania przez świadczeniodawców zawartych umów z NFZ, dając możliwość całkowitej komputeryzacji jednostki medycznej świadczeniodawcy,

które ogranicza konkurencję poprzez eliminowanie innych przedsiębiorców, także wnioskodawcy, z rynku programów komputerowych służących do obsługi jednostek podstawowej opieki medycznej (w tym umożliwiających rozliczanie umów z NFZ) i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.

III.

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) na podstawie art. 10 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 wskazanej wyżej ustawy oraz w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), a także § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Klif Sp. z o.o. z L. przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia z siedzibą w Warszawie, Konsorcjum Kamsoft-SPIN z siedzibą w K. i Pani L. S.-K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft z siedzibą w K.,

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za ograniczającą i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy wskazanej wyżej, praktykę polegającą na zawarciu porozumienia przez Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ) i Panią L. S. – K. działającą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft (Kamsoft) na krajowym rynku programów komputerowych działających w NFZ (KS-SIKCH, KS-SWD i KS-SWD2) a służących rejestracji i monitorowaniu oraz rozliczaniu świadczeń zdrowotnych wykonywanych przez świadczeniodawców w ramach zawartych z NFZ kontraktów **polegającego na:**

1. organizowaniu przez NFZ wspólnie z pracownikami Kamsoftu działającymi w ramach podpisanej przez NFZ Umowy serwisowej z Konsorcjum szkoleń dla świadczeniodawców, na których rozdano im bezpłatną wersję jednostanowiskową programu KS-SWD2 opracowaną przez Kamsoft i namawiano do korzystania wyłącznie z programów tej firmy, gdy wersja wielostanowiskowa tego programu była dostępna na rynku za opłatą,
2. publikowanie przez NFZ, opracowanych przez Kamsoft, z opóźnieniem niekompletnych informacji dotyczących standardów wymiany danych na rok 2004, 2005, gdy firma Kamsoft miała dostęp i wykorzystywała te informacje dużo wcześniej aniżeli konkurenci na rynku, co znacznie utrudniało dostosowanie programów świadczeniodawców korzystających z oprogramowania innych firm aniżeli Kamsoft do zmieniających wymagań sprawozdawczości w NFZ,

które ogranicza konkurencję poprzez eliminowanie innych przedsiębiorców, także wnioskodawcy, z rynku programów komputerowych służących do obsługi jednostek podstawowej opieki medycznej (w tym umożliwiających rozliczanie umów z NFZ) i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 16 stycznia 2004 r. w zakresie punktu 1. i 27 listopada 2005 r. w zakresie pkt 2.

IV.

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) oraz w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) nakłada się na Panią L. S.-K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft z siedzibą w K. karę pieniężną w wysokości 500.000,00 zł, (słownie: pięćset tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

V.

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) oraz w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) nakłada się na Narodowy Fundusz Zdrowia w Warszawie karę pieniężną w wysokości 500.000,00 zł, (słownie: pięćset tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa.

VI.

Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080 i z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170 poz. 1217) w związku z art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) postanawia się obciążyć kosztami postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek Klif Sp. z o.o. w L. obejmującymi wysokość opłaty za wniosek 500,00 zł i koszty opinii biegłego w tej sprawie w wysokości 12.444,00 zł tj.:

1. Narodowy Fundusz Zdrowia z siedzibą w Warszawie kwotą 6 472,00 zł, (słownie: sześć tysięcy czterysta siedemdziesiąt dwa zł),

2. Panią L. S.-K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo – Informatyczne Kamsoft z siedzibą w K. kwotą 6 472,00 zł, (słownie: sześć tysięcy czterysta siedemdziesiąt dwa zł),

oraz zobowiązać tych przedsiębiorców do zwrotu wnioskodawcy firmie Klif Sp. z o.o. z siedzibą w L. w/w kosztów.

Od decyzji tej strony tj. Narodowy Fundusz Zdrowia i Pani L. S. – K. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft złożyły w terminie odwołania, zgodnie z art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odwołaniach przedsiębiorcy podnieśli, co następuje:

Narodowy Fundusz Zdrowia zarzucił:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 4 pkt 1 lit. A) w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów tj. przyjęcie, że NFZ jest przedsiębiorcą w rozumieniu wskazanych wyżej przepisów ustawy o ochronie

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 4 pkt 8 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie przyjęcia, że rynkiem właściwym jest rynek programów komputerowych działających w NFZ (KS-SIKCH, KS-SWD, KS-SWD2), a służących rejestracji i monitorowaniu oraz rozliczaniu świadczeń zdrowotnych wykonywanych przez świadczeniodawców w ramach zawartych z NFZ kontraktów- umów, gdy na rynku tym występują jeszcze programy komputerowe innego przedsiębiorcy Computerland S.A. spełniające te same zadania.

3. Naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów tj. przyjęcie, że rynkiem właściwym dla oceny istnienia porozumienia pomiędzy NFZ , a przedsiębiorca Panią

L. S. – K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft ograniczającego konkurencję jest rynek inny, niż rynek, na którym miał wystąpić skutek antykonkurencyjny.

4. Naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 6 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i przyjęcie, że przedsiębiorca Pani L. S.-K. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft posiada 50% udział w rynku, na którym miał wystąpić skutek antykonkurencyjny.

5. Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne przyjęcie, że doszło do zawarcia porozumienia pomiędzy NFZ, a Panią L. S.- K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft na rynku właściwym, a w konsekwencji błędne zastosowanie art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

6. Naruszenie przepisów postępowania poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 81 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i oparcie zaskarżonej decyzji na ustaleniach nie mających podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym.

7. Naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 7 k.p.a. i uznanie, że doszło do zawarcia porozumienia ograniczającego konkurencję pomiędzy NFZ i Panią L. S.-K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft.

8. Naruszenie przepisów postępowania poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 69 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i nałożenie na NFZ obowiązku zwrotu kosztów postępowania antymonopolowego na rzecz strony przeciwnej.

Pani L. S.-K. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft zarzuciła:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego mających wpływ na rozstrzygnięcie poprzez wadliwe i błędne uznanie, że:

a. wystąpiła praktyka ograniczająca konkurencję poprzez zawarcie porozumienia, o którym mowa w decyzji, gdy w rzeczywistości takie ograniczenia nie miały miejsca,

b. wystąpiła praktyka związana z organizowaniem wspólnie szkoleń Kamsoftu z NFZ dla świadczeniodawców, na których polecano im program KS-SWD2, gdy stan taki nie miał miejsca, a Kamsoft nikogo nie namawiał do korzystania wyłącznie z jego programów. Umowa serwisowa, jako obowiązkowa wynikała ze specyfiki istotnych warunków zamówienia przetargowego i stanowiła obligatoryjny wymóg,

c. wystąpiła praktyka ograniczająca konkurencję poprzez publikowanie z opóźnieniem nowych formatów wymiany danych, gdy okoliczności te nie miały żadnego znaczenia, a skarżąca miała dostęp do tych informacji na takich samych warunkach jak inne podmioty.

Wskazane w decyzji działania, jako praktyka ograniczająca konkurencję nie ograniczały, zdaniem Kamsoftu, i nie eliminowały innych przedsiębiorców z rynku programów komputerowych służących do obsługi jednostek podstawowej opieki medycznej w tym umożliwiających rozliczanie umów z NFZ, gdyż udostępniany bezpłatnie program KS-SWD2 nie spełnia funkcji, o których zapewniał producent na swoich stronach internetowych i na spotkaniach ze świadczeniodawcami

2. Naruszenie przepisów postępowania w szczególności:

a. powołanie biegłych bez wysłuchania stron, co do ich wyboru i pominięcie zarzutu skarżącej co do opinii biegłych,

- b. wadliwe uznanie NFZ za przedsiębiorcę,
- c. wyznaczenie rynku geograficznego, jako obszar całego kraju i wydanie decyzji przez Delegaturę UOKiK, a nie Prezesa UOKiK, brak w aktach delegacji prawnej do prowadzenia sprawy przez Delegaturę.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poddał szczegółowej analizie wszystkie zarzuty z odwołań obu stron.

Wyniki tej analizy dały podstawy do zastosowania procedury, o której mowa w art. 78 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Artykuł 78 ust. 4 ustawy o okik stanowi, że: Jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne może- nie przekazując akt sądowi- uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę przesyłając jej nową decyzję, od której stronie przysługuje odwołanie.

Wskazana wyżej procedura postępowania przez Prezesa UOKiK stwarza organowi, który wydał decyzję administracyjną możliwość powtórzonego zbadania sprawy i zastanowienia się w świetle żądań i wyjaśnień stron zawartych w odwołaniach nad prawidłowością decyzji i w konsekwencji daje możliwość jej zmiany poprzez uchylenie.

Jest to tzw. instytucja samokontroli, która pozwala na uwzględnienie odwołania strony w całości lub części bez przeprowadzania postępowania odwoławczego.

W tego rodzaju postępowaniu organ, który wydał decyzję bada własne postępowanie poprzez ponowne rozpoznanie i rozpatrzenie sprawy oraz ustala, czy stanowisko zajęte w danej sprawie może być zmienione.

Jak stwierdził Sąd Antymonopolowy (obecnie: Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) w postanowieniu z dnia 17 stycznia 2000 r. (sygn. akt XVII Ama 99/99), w przypadku wydania decyzji uchylającej poprzednią decyzję, decyzja poprzednia traci byt prawny i należy ją uznać w tym zakresie za nieistniejącą. Jednocześnie – stosownie do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego (sygn. akt S.A. Wr 370/92)- uchylenie wcześniejszej decyzji jest warunkiem koniecznym do wydania nowej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do meritum.

W wyniku analizy treści odwołań złożonych przez strony przeciwko którym prowadzone było postępowanie administracyjne zakończone wydaniem decyzji RLU Nr 28/2007 z dnia 06 lipca 2007 r. tj. Narodowego Funduszu Zdrowia z siedzibą w Warszawie i Pani L. S.-K. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Informatyczne Kamsoft z siedzibą w K., Prezes UOKiK uznał za zasadne uchylenie decyzji RLU 28/2007 z dnia 06 lipca 2007 r. w sprawie RLU-410-4/05/EW przyjmując, że w związku z rozbieżnością pomiędzy sentencją decyzji RLU 28/2007 oraz jej uzasadnieniem zachodzi konieczność prawidłowego wyznaczenia rynku właściwego w sprawie, co może zostać dokonane w ramach kontynuowanego postępowania antymonopolowego i decyzji kończącej to postępowanie.

Za uchyleniem wskazanej wyżej decyzji RLU 28/2007 z dnia 06 lipca 2007 r. przemawia również zarzut podniesiony przez odwołujących się, a dotyczący niewystarczającego zbadania materiału dowodowego i wskazania funkcji programu KS-SWD2.

W związku z faktem, że niezbędne czynności dowodowe mogą być wykonane w ramach postępowania administracyjnego, stąd konieczne jest uchylenie ww. decyzji.

Konsekwencją uchylenia decyzji RLU Nr 28/2007 z dnia 06 lipca 2007 r., po uprawomocnieniu się decyzji niniejszej, będzie kontynuowanie postępowania antymonopolowego pod zarzutami wskazanymi w postanowieniu z dnia 21 kwietnia 2007 r. wraz z koniecznością uzupełnienia materiału dowodowego sprawy o te fakty i dowody, które

zaistniały po dacie wydania uchylonej decyzji.

Ze względu na fakt, że podstawą uchylecia decyzji RLU 28/2007 z dnia 06 lipca 2007 r. nie jest uwzględnienie w całości odwołań stron, sąd ponowne orzeczenie w tej sprawie, po uzupełnieniu postępowania dowodowego skutkowało będzie wydaniem nowej decyzji, w której organ antymonopolowy ponownie ustosunkuje się do całości materiału dowodowego i dokona oceny jego treści pod kątem stawianych przez wnioskodawcę zarzutów.

Sąd orzeczono, jak w sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymują: